

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 55 (2627). П'ЯТНИЦЯ, 11 ТРАВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

Контрольний екземпляр

ХВИЛИНА МОВЧАННЯ

Хвилиною мовчання вшанували радянські люди 9 травня світлу пам'ять радянських воїнів, які віддали життя в боях за свободу і незалежність нашої соціалістичної Батьківщини.

З глибоким хвилюванням слухали і дивилися мільйони людей передачу Всесоюзного радіо і Центрального телебачення, присвячену світлій пам'яті полеглих у боротьбі проти фашизму. В звуки траурної мелодії влітають слова: «Забуття не торкнеться героїв. У шелесті хлібної ниви, в гулі новобудов, у переможних маршах великого свята — живуть їх голоси і триває в зміні поколінь їх життя. Подвиг білий збереже історія».

19 година. Настає урочиста хвилина мовчання. Замовкли всі радіостанції Радянського Союзу. На екранах телевізорів — Вічний вогонь слави, запалений на могилі Невідомого солдата біля Кремлівської стіни.

Вічна слава героям!

(ТАРС)

ПАМ'ЯТАЄМО

Ранок крилив червоні стяги. Урочисті марші будили місто. І воно прокидалось — змолоділе, оновлене, щасливе. Бо над землею квітне мирне небо.

СВЯТО ПЕРЕМОГИ. Юнаки та дівчата міста першими шпикувались у колонні і йшли до обелісків. Пішли учасники походу «Шляхами слави батьків», переможці воєнізованих спортивних ігор «Орля», «Зіриця», йшли ті, хто опанував повний курс початкової військової підготовки, щоб завтра

лі гуляти. І разом з усіма весняним містом йшли вони, дорогі і прославлені ветерани, які захистили нашу землю від жорстокого ворога, які врятували народи Європи від фашизму.

Радісно і щасливо відзначено свято Перемоги в усіх містах і селах області. У Красногір'ї Голованівського району урочиста маніфестація молоді відбулась біля пам'ятника герою підпільної комсомольської організації «Спартак». Сотні хліборобів, школярів відвідали музей бойової слави, у якому зібрані матеріали про подвиги молодих патріотів.

КЛИЧЕ СПАРТАКІАДА

Шинуються шеренги тих, хто добився найвищих результатів, виступаючи на змаганнях у колективній фізкультурі, під час районних та обласних турнірів. І тепер — фінальні старті VII Спартакіади УРСР. Але це не значить, що посидки за спартакіадною програмою на місцях уже не слід проводити. В кращих низових колективах знов і знов юнаки і дівчата виходять на стадіони з девізом «Спартакіада народів Країни Рад — кайишці висоти в масовості і майстерності».

У Гайворонському районі, наприклад, у ці дні прагнуть до того, щоб у змаганнях з ігрових видів спорту взяла участь якомога більша кількість учнівської молоді. Тут часто практикують старті на приз героїв-земляків. А колектив фізкультури графітників Завалля став прикладом того, як практично треба впроваджувати комплекс ГПО. Тоді тут стали значивцями понад 450 молодих робітників, спортсменів-розрядників — 417. І ось у новому сезоні — проба сил і вимір у напрямі якості підготовки значивців. Підготовка і перепідготовка, залікові старті. Є ще 87 юнаків і дівчат, які мають право на те, щоб отримати золоті й срібні значки.

Зумили заповнити всі «паузи» вільного від роботи часу на Світловодському заводі чистих металів, на Кіровоградському олійнокомбінаті. Найбільш досвідчені спортсмени допомагають початківцям, дбаючи про свою зміну.

У спартакіадному році розгорнути масовий рух молоді за будівництво спортивних споруд — так вирішили комсомольські і фізкультурні працівники Ульяновського району. І тут уже голова колективів фізкультури має спортивні майданчики, цілі комплекси з гумобо-бітумним покриттям. Весною, влітку ударні загони завітають у школи, товариницькі й механізаторські містечка. Молодь обладнає майданчики у бригадах і відділах.

У такому руслі необхідно працювати добровільцями, онуфрійцям, устивцям, вільшанцям. Та поки що вони зайняли позицію тих, хто «на роздоріжжі», — з чого, мовляв, починати і чим закінчувати?

Нещодавно на першотравневу демонстрацію разом з усіма трудящими вийшли фізкультурники. У Кіровограді в перших шеренгах спортсменів були вихованці «Буревісників». Прапорносцями стали комсомери факультету фізвиховання педінституту Геннадій Безпалко, відмінники навчання, члени збірних команд області і республіканської ради «Буревісників» майстри спорту Олександра Солоха і Тетяна Осадченко. За ними гордо крокували кандидат в олімпійську збірну країни майстер спорту СРСР Сергій Мезенцев, його товариші з колективу. Ось на кого треба рівнятись у спартакіадному році. Товаришу, може, ти ще не здобув золотих нагород на великих турнірах Спартакіади, але у тебе є молюде завазяття, є сискоча ме-а. Тож нехай кожен день цього ювілейного року стане для тебе днем високої напруги, яка неодмінно приведе до визначеної висоти.

КІРОВОГРАД. 9 травня, День Перемоги, на центральній вулиці міста.

Напередодні свята Перемоги в усіх школах Новоукраїнки відбулися уроки мужності. До школярів прийшли ветерани війни. З Кіровограда в Новоукраїнку приїхав Герой Радянського Союзу Г. В. Балицький.

На фото: Г. В. БАЛИЦЬКИЙ з комсомольцями Новоукраїнки. Фото В. ВРАДІЯ.

статні воїни і продовжувати славі традиції фронтовиків.

Меморіальне кладовище. Тут, біля обеліска Невідомому солдатові, де палає Вічний вогонь, молоді дає клятву на вірність Вітчизні, хвилиною мовчання вшанувала пам'ять полеглих.

Увесь день йшли сюди кировоградці — сипи ветеранів війни і їхні матері, йшли робітничі колективи. Вішли до обеліска Невідомому солдатові було покладено від Кіровоградського обкому і міськкому Компартії України, облвиконкому і міськвиконкому.

шли свято Перемоги відзначити в місті, яке вони визволяли в січні 1944-го.

Тепло й урочисто вшанували фронтовиків у колективі комбінату «Кіровоградважбуд». Ветеранам було вручено пам'ятні листи-подарунки, цінні подарунки. А піонер-обласного центру завітали в госпіталь інвалідів Великої Вітчизняної. Після святкового концерту вони вручили подарунки людям, які й досі голять рани війни...

В парках і скверах Кіровограда до пізнього вечора не припинялись народ-

А юнаки та дівчата Світловодського, Петрівського, Опунівського районів побували 9 травня на берегах Дніпра — там, де восени 1943 року радянські воїни трощили ворожі укріплення і розширювали плацдарми для подальшого наступу.

Комсомольці Ульяновки зустрілись у день свята Перемоги з фронтовиками, які з визвольними боями дійшли до Берліна.

І крилились над нашім степовим краєм червоні знамена. Переможно. Сонячно. Як і тоді, у травні 1945-го.

У ці дні працює група представників Центрального Комітету ВЛКСМ, яка веде пошук документального і реліквійного матеріалу для фондів створеного Центрального музею історії ВЛКСМ.

Керівник групи, кандидат історичних наук Вячеслав Миколайович Грехов розповідає про роботу, яку проводить Центральный Комітет комсомолу по створенню музеїв комсомольської слави, зокрема, Центрального музею історії ВЛКСМ.

ДОТОРКНУТИСЯ СЕРЦЕМ

КОМУНІСТИЧНА партія визначила одним із основних завдань комсомолу — виховання молоді на славних революційних, трудових і бойових традиціях КПРС, робітничого класу, всього радянського народу. Ці традиції створювалися тими, хто завойовував і в жорстоких боях відстоював Радянську владу, хто створював соціалістичну економіку і передову культуру, хто в кровопролитній боротьбі розгромив фашизм, хто відвоював із руїн народне господарство.

«Ми сприймаємо минуле, — говорив Леонід Ілліч Брежнєв, — як найбільш багатий резервуар досвіду, як матеріал для роздумів, для критичного аналізу власних рішень і дій. Ми

вспраємо із минулого наслідки для теперішніх і прийдешніх справ».

Музеї комсомольської слави — чудові вихователі нашої молоді у дусі патріотизму, інтернаціоналізму, дружби і миру. Сьогодні завдання полягає в тому, — відзначалося на одному із засідань бюро ЦК ВЛКСМ, — щоб кожний комсомолец, піонер, кожен юнак і дівчина серцем доторкнулися до героїчних сторінок великої історії, глибоко відчули, що вони — спадкоємці революційних, бойових і трудових традицій Комуністичної партії і радянського народу, що партія вручає їм естафету подальшого розквіту соціалістичної Батьківщини».

Своїм народженням музеї комсомольської слави зобов'язані історіям — спеціальним комісіям з історії молодіжного руху, створеним у 1920 році. VI з'їзд комсомолу проголосив: молоде покоління повинно навчитися володіти зброєю більшовизму, перейняти у старої гвардії її багатіший досвід.

У 1925 році історія при ЦК ВЛКСМ створив спеціальну історію комсомолу в музеї Революції СРСР. Через шість років ЦК ВЛКСМ прийняв рішення: «Регорганізувати створений у Ленінграді музей історії молодіжного революційного руху в Росії і на Заході в Всесоюзний музей».

На Україні ініціаторами створення подібного музею стали комсомольці Київської фабрики імені Смирнова-Ласточкина. Вони запропонували приурочити відкриття Музею історії комсомолу 20-річчю ВЛКСМ Київський міськком ЛКСМУ підтримав цю пропозицію. Міськом музею мав стати будинок № 12 по вулиці Спаскій, у якому в 1918 році проходила перша міська конференція комсомолу.

Створити музей перебудувати будинок. Нині на Україні ведеться підготовка роботи по створенню Музею історії комсомолу республіки. У проектуванні Будинку, пошуках експонатів історичних пе-

[Закінчення на 2-й стор.]

ІУДАЇЗМ НА СЛУЖБІ РЕАКЦІЇ

Газети світу широко обговорюють становище, яке склалося на Близькому Сході після підписання у Вашингтоні ганебного антиярського египетсько-ізраїльського договору про «мир». Офіційний Каїр поряд з Гель-Авівом віднині виступає в ролі жандарма, який охороняє інтереси американського імперіалізму в цьому районі нашої планети.

Реакційні кола Сполучених Штатів уже понад десять років підтримують агресивну політику Ізраїлю проти арабських народів. І в основі цієї політики лежить вчення сучасного іудаїзму про «богообраність» єврейського народу, про землю «обітовану» — Палестину, про «законне» право ізраїльтян на окупацію, грабінг і вбивства палестинських арабів.

Посилаючись на свою священну книгу, представники іудаїстського духовенства постійно втокмачують в голови віруючих «істину» про те, що бог Ягве, моваля, віддав своєму «обраному» народові на вічне користування землю ханаанську, запозичив Аврааму землі від «Єгипта (Ніл) до ріки Евфрат».

Це місце священної книги взяли на озброєння реакційні сили Ізраїлю, які вирішили привести у відповідність «божьи завіги» і розпочали агресивні військові дії проти арабських народів. Ця ганебна війна супроводжується масовими вбивствами, руйнуванням, експропріацією арабської власності на окупованих територіях, глумленням і оскверненням дорогих арабам духовних і моральних цінностей.

Подібні дії ізраїльтян знаходять своє виправдання в іудаїстській релігії. Ідеологи будаїзму повчають віруючих євреїв ненавидіти людей іншої віри і навіть знищувати їх: «Коли приїде тебе господь, бог твій, у землю, яку ти йдеш, щоб оволодіти нею», — заповідає їм Біблія. Разом з тим на зборах відзначено, що працівники апарату райкому комсомолу мало бувають у господарстві, їх практична допомога первинним комсомольським організаціям незначна.

З райкомом комсомолу відповіді на цей матеріал так і не надійшло.

Газети світу широко обговорюють становище, яке склалося на Близькому Сході після підписання у Вашингтоні ганебного антиярського египетсько-ізраїльського договору про «мир». Офіційний Каїр поряд з Гель-Авівом віднині виступає в ролі жандарма, який охороняє інтереси американського імперіалізму в цьому районі нашої планети.

Реакційні кола Сполучених Штатів уже понад десять років підтримують агресивну політику Ізраїлю проти арабських народів. І в основі цієї політики лежить вчення сучасного іудаїзму про «богообраність» єврейського народу, про землю «обітовану» — Палестину, про «законне» право ізраїльтян на окупацію, грабінг і вбивства палестинських арабів.

Посилаючись на свою священну книгу, представники іудаїстського духовенства постійно втокмачують в голови віруючих «істину» про те, що бог Ягве, моваля, віддав своєму «обраному» народові на вічне користування землю ханаанську, запозичив Аврааму землі від «Єгипта (Ніл) до ріки Евфрат».

Це місце священної книги взяли на озброєння реакційні сили Ізраїлю, які вирішили привести у відповідність «божьи завіги» і розпочали агресивні військові дії проти арабських народів. Ця ганебна війна супроводжується масовими вбивствами, руйнуванням, експропріацією арабської власності на окупованих територіях, глумленням і оскверненням дорогих арабам духовних і моральних цінностей.

Подібні дії ізраїльтян знаходять своє виправдання в іудаїстській релігії. Ідеологи будаїзму повчають віруючих євреїв ненавидіти людей іншої віри і навіть знищувати їх: «Коли приїде тебе господь, бог твій, у землю, яку ти йдеш, щоб оволодіти нею», — заповідає їм Біблія. Разом з тим на зборах відзначено, що працівники апарату райкому комсомолу мало бувають у господарстві, їх практична допомога первинним комсомольським організаціям незначна.

З райкомом комсомолу відповіді на цей матеріал так і не надійшло.

П. РЯБОЙ,
пектор товариства
«Знання».

ПО СВОЇЙ суті складається з особистих комп'ютерних планів — це своєрідна форма прогнозування росту соціального розвитку молоді людини. План — документ, що дає конкретне уявлення про можливості комсомольця, його світогляд, моральні якості. Саме з такими планами підходили ми до кожного учасника Ленінського залу під час громадсько-політичної атестації.

Організація у нас порівняно невелика — сімдесят дев'ять чоловік. Один з них розмовляв з нами відверто і принципово. І якщо, скажімо, медсестра Галина Славинська не завжди доброзичливо виконувала свої службові обов'язки, то їй довелося почути від товаришів чимало докритиків, але справедливих слів.

Комсомолка Лідія Гурі (ноді порушувала трудову дисципліну, не відвідувала комсомольських зборів, занепокоєна на виробничій і ягінкишці, погано готувалася до занять у політгуртку. Тож важко бу-

ло сказати Ліді щось у своє виправдання. Дехто з комсомольців зривав ренетичні хору, стояв осторонь громадського життя колективу. Все це дістало принципову оцінку під час атестації.

УРОКИ АТЕСТАЦІЇ

ЛЕНІНСЬКИЙ
ЗАЛІК

Комітет комсомолу, член атестаційної комісії детально проаналізували зауваження, побажання, що їх висловили співчасники загальних комсомольських зборів, коли підбивалися підсумки другого етапу Ленінського залу.

Нині комітет комсомолу контролює, як вказані недоліки ліквідуються. Вже сьогодні можна сказати, що змінилося на краще ставлення до роботи у Галині Славинській, Лідії Гурі. Зросла активність

слухачів комсомольського політгуртка. Ми стали приділяти більше уваги дозвіллі молоді. Тринадцять комсомолок лікарні увійшли до складу атестаційної бригади «Пулс». Сподоба-лися усім висівки кулі-

нарий виробів, рукоділля нашої молоді. Стали цікавішими вечори відпочинку. Особливо пам'ятними були зустрічі з ветеранами війни Л. О. Кучеренко, Е. В. Бойко, Г. Я. Маслюковим, М. С. Маслюковою, Р. С. Пеліх.

Активізував свою роботу і «Комсомольський прожектор». Тетяна Заржевська, Тетяна Качинська, Ольга Ротнік, Галина Шевченко оперативно виконують стійкі, присвячені різним подіям у колективі.

Під час громадсько-політичної атестації йшлося і про те, що не всі комсомольці мають доручення. Тепер комітет комсомолу уважно слідкує, щоб у громадському житті організації брав участь кожен. Хто не має постійних доручень, того не забувають при розподілі тимчасових. Наприклад, наприклад, проводить політінформаційні агітатори Валентин Афонко, Андрій Коротич, Надія Ковалова, Ольга Ротнік. Беруть участь в організації вечорів Рая Крисанова, Валя Федорук, Ліда Гладка. Відповідає за збір членських внесків Валентин Іванець, організовують спортивну роботу Володимир Брушко і Людмила Калішнік. Словом, працюємо, щоб кожен комсомолец брав активну участь у житті колективу. І це дає відчутні результати. Ми стали дружнішими, згуртованішими. Такими були уроки Ленінського залу.

Л. КРАМАРЕНКО,
медсестра, заступник
секретаря комсомольської організації Ком-
партії районової лікарні.

ЗАВЖДИ В СТРОЮ ЖИВИХ

«Я ХОЧУ БУТИ ТАКОЮ Ж, ЯК ГЕРОЇ ВАШОЇ КНИГИ ПІВКА КОРЧАГІН», — ПИСАЛА МИКОЛА ОСТРОВСЬКОМУ МОСКОВСЬКА СТУДЕНКА, БОЛГАРКА ЛІЛІА КАРАСТОЯНОВА. А ТЕПЕР, БІЛЬШ ЯК ЧЕРЕЗ 35 РОКІВ ПІСЛЯ ЗАГИБЕЛІ ВІДВАЖНОЇ ДОЧКИ БОЛГАРИ НА БІЛОРУСЬКІЙ ЗЕМЛІ, ТИСЯЧІ РАДЯНСЬКИХ ШКОЛЯРІВ, ЧІЙ ПІОНЕРСЬКІ ДРУЖИНИ НОСЯТЬ ЇЇ ІМ'Я, ХРОСТО ЗАВЯЛЯЮТЬ: «ХОЧЕМО БУТИ ТАКИМИ Ж, ЯК ТІ, ЛІЛІА!»

Пам'яті героїні присвячена поїздка по нашій країні делегації Будинку піонерів імені Лили Карастоянної з її рідного міста Лоза. Перша зустріч юних карастояновців з радянськими ровесниками відбулась 4 травня у Київській середній школі № 175, колектив якої є членом Товариства радянсько-болгарської дружби. У зустрічі також взяли участь юнаки і дітнати з Київського технічного училища № 12, до створено музей радянсько-болгарської дружби, робітничої бригади імені Лили Карастоянної з трикотажної фабрики «Київна», представники клубів інтернаціональної дружби, піонерських дружин, загонів червоних слідопитів з Житомира, Львова, Чернігова та інших міст.

Лілія воювала у складі партизанського з'єднання, яким командував дідусь Герой Радянського Союзу О. Ф. Федоров. З хвилюванням слухали присутні його розповідь про суворі будні народних месників, про те, як кореспондент «Комсомольской правди» Карастоянова, крім виконання в тилу ворога нелегких журналістських обов'язків, гімназувала азбуку партизанської боротьби, ходила на бойові завдання, у розвідку.

Учасники зустрічі тепло вітали Генерального консула НРБ у Києві Недялко Мичков.

Після Києва болгарські піонери побувають у містечку, де жила і боролася подум'яна антифашистка: Гомелі, Брянську, Болотні, і завершать поїздку у Москві.

Є. НАЗАРЕНКО,
кор. РАТАУ.

Комсомольсько-молодіжна бригада імені 30-річчя СРСР, яку очолює Сергій Іщенко, одна з кращих на Олександрійському електромеханічному заводі. Молоді слюсарі-інструментальники зобов'язалися на честь ювілею комсомолу України щодня виконувати змінні завдання на 110—120 процентів і слова свого дотримуватися.

На знімку: (зліва направо): Анатолій ВОЛОШИН, Сергій ІЩЕНКО, Володимир ХУДЕНКО, Олександр ДРУЖИНИН.

Фото І. КОРЗУНА.

МІСЦЕ ПІСЛЯ ВИСТУПУ

«І це зовсім
поруч...»

Під таким заголовком у нашій газеті за 17 березня цього року був надрукований критичний матеріал, у якому йшлося про недоліки в роботі комітету ком-

сомолу колгоспу «Росія» Голованівського району, зокрема, в організації соціалістичного змагання серед молодих трудівників села. Не дбає комітет про його гласність, не впроваджував передових форм і методів роботи серед молоді.

Як повідомив редакцію секретар партійної організації колгоспу М. Леух, організаторська робота комітету послабилася через тимчасову відсутність секретаря. Звіт про роботу комітету комсомолу було заслухано на партійних зборах господарства. Сек-

ретаря комітету О. Лагоду та його заступника А. Паліводу було попереджено, їм вказано на помилки та ухилення в роботі. Комуністи порадили співчасникам їх усунути, активізувати роботу з юнаками та дітьми.

Разом з тим на зборах відзначено, що працівники апарату райкому комсомолу мало бувають у господарстві, їх практична допомога первинним комсомольським організаціям незначна.

З райкомом комсомолу відповіді на цей матеріал так і не надійшло.

ДОТОРКНУТИСЯ СЕРЦЕМ

[Закінчення.
Поч. на 1-й стор.]

лікий, записав спогади ветеранів партії і комсомолу беруть участь усі області і районні комсомольські організації. Новий музей стане науковим і методичним центром вивчення і розробки проблем комуністичного виховання підліткового покоління на героїчних традиціях Комуністичної партії, Ленінського комсомолу.

Нещодавно започатковано ще один музей комсомольської слави біля міста Трипілля.

А загалом у нашій країні нині нараховується близько 50 музеїв комсо-

мольської слави. 140 тисяч музеїв, кімнат і куточків слави в школах, на заводах і фабриках, у колгоспах і радгоспах.

У 1975 році ЦК ВЛКСМ прийняв постанову про підготовку роботи по створенню Центрального музею ВЛКСМ. Уже діє спеціальна група, визначивши основні напрямки її діяльності. У доповіді на XVIII з'їзді комсомолу перший секретар ЦК ВЛКСМ Б. М. Пастухов знову підкреслює, що «назріло питання створення Всесоюзного музею історії ВЛКСМ».

Група збирає, вивчає і пропагує історичні, революційні і культурні цін-

ності радянського народу. На сьогодні у фондах майбутнього музею зберігається близько 30 тисяч одиниць документально ілюстрованого матеріалу і 45 тисяч негативів. На цій основі створено більше 20 пересувних і стаціонарних тематичних виставок, експозиційних і в нашій країні, і за рубежом.

Історія комсомолу — це не тільки досвід боротьби і перемог, це ще і пам'ять про мільйони юних ленінців, котрі віддали своє життя за наше майбутнє. Це збудовані патрістичною працею міста, це залізки дота Олександра Матросова, це відбудований Дні-

прогес, це увічнений подвиг Анатолія Мерзлова...

У СЕ ЦЕ і відобразить майбутній музей. Але вирішення такого масштабного завдання вимагає активної участі представників усіх поколінь. Тому, користуючись можливістю, звертаємося з проханням до кожного ветерана комсомолу і сьогоденного комсомольця, до комітетів комсомолу і загонів червоних слідопитів подумати, чим вони можуть допомогти нам у створенні музею.

Цінність матимуть найрізноманітніші матеріали: документи в оригіналах і копіях, кінофотодокументи, комсомольські квитки різних років, нагороджувальні документи, мандати, особисті речі і предмети праці, зразки

першої продукції комсомольських об'єктів.

Нам цікаві також відомості про місце знаходження цінних для музею документів і матеріалів, ювілейні значки і медалі, друковані видання, книги, плакати, буклети, бібліографічні покажчики літератури, в яких подано відомості діяльності ВЛКСМ у різні роки.

Від вас, ветерани партії і комсомолу, від вас, юні слідопити, комсомольські активісти, діти науки і культури, від вас юнаки і дівчата, залежить набагачення дня народження Центрального музею ВЛКСМ.

В ГРЕХОВ,
завідуючий групою
створення Центрального
музею ВЛКСМ.

ЧИ ДАЛЕКО
ДО ОЛІМПУ?

ВСЕ „ЗОЛОТО“ ПОДІЛЕНО

У приміщенні ДЮСШ обласного спортивного комплексу відбулися фінальні змагання з класичної боротьби за проголошеною VII літньої Спартакіади УРСР. Чотири дні на кіровоградських килимах представники двадцяти чотирьох областей і міста Києва демонстрували своє вміння.

Заслужений майстер спорту СРСР киянин Олександр Колчинський не мав собі рівних серед тих, хто виступав у ваговій категорії більше 100 кілограмів. Кіровоградський кандидат у майстри спорту Олександр Ушанов у цій вазі став сьомим. А майстер спорту міжнародного класу із Тернополя Анатолій Міхез був найсильнішим серед атлетів вагою до 100 кілограмів. Наш земляк майстер спорту Геннадій Бєсалько теж на сьомі сходинці. Чемпіонські титули дісталися киянину Сергію Павлову (вага до 90 кілограмів), тернопільцю Анатолію Лосьову (до 74 кілограмів) і Олександрі Онисенку із Ворошиловграда (до 62 кілограмів).

У командному заліку найбільшу кількість очок (277) набрали спортсмени першого колективу м. Києва, другим призером став колектив Тернопільщини — 250 очок. Диплом третього ступеня одержали запоріжці — 178 очок. Спортсмени Кіровоградщини зайняли дев'яте місце.

ЗАСПІВ ЮЛІЇ КРИВЧАК

Традиційний матч плавців національних команд Радянського Союзу і Федеративної Республіки Німеччини відбувся в п'ятдесятитисячному стадіоні імені Ленінського комсомолу міста-героя Тулі. Матч закінчився перемогою радянських спортсменів — 211:183. Ватоній відеосек у це досягнення пробила вихованка тренера А. І. Котенка із Світловодської ради «Авангарду» Юлія Кривчак. Нині вона — учениця спортивної школи-інтернату олімпійського резерву міста Ленінграда. Наша землячка порадувала відмінними сен'юдами на голубих доріжках. У командному плавці на 200 метрів вона фінішувала першою. Її час на цій дистанції — 2 хвилини 28,20 секунди, що вище нормативу майстра спорту СРСР, який дорівнює 2 хвилинам 35 секундам.

В. ШАБАЛІН.

ВОЛЕЙБОЛ

ЮНІОРИ ПОДАЮТЬ НАДІЇ

Тривають поєдинки X спартакіади Кіровоградщини серед вихованців дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

У Світловодську за чемпіонські медалі борються двінадцять старшокільників віну. Вихованки тренера В. Кулішніна (м. Світловодськ) виграли всі зустрічі. Значно підвищили рівень гри волейболістки Олександрівки (тренер ДЮСШ І. Березенко). Вони програли лише один матч. Третім призером стала команда ДЮСШ м. Малої Виски (тренер В. Муленков), яка виграє вісім матчів у останніх зустрічах з олександрівськими спортсменками. І. КАРАНТ, головний секретар змагань.

МОТОКРОС

З ПОЧЕРКОМ МАЙСТРІВ

ТРАСА ВЕРБОВОЇ ЛОЗИ. ТУТ БУЛО
ДАНО СТАРТ МОТОКРОСУ, ПРИСВЯ-
ЧЕНОМУ 60-РІЧЧЮ ЛКСМУ.

Першими мріялися силами мотоциклістів на гоночних машинах класу 125 кубічних сантиметрів. Суддя-інформатор одразу назвав ім'я олександрівця, представника команди фабрики діаграмних паперів, майстра спорту СРСР Олега Флоринського, який стрімко вирвався вперед. Високу майстерність показав і член цієї команди Анатолій Коломгород. Відносно велика мотоцикліст Кіровоградка Надія Терещенко. Ще гостріша боротьба за призові місця розгорнулася серед гошників на мотоциклах класу 250 кубічних сантиметрів. Тут найкраще виступив представник команди Кіровоградської автошколи Василь Бородай. Висока майстерність, велика швидкість його мото-

цикла на трасі принесли призери першості України з мотокросу комсомольцю Василю Бородаю заслужену перемогу в усіх трьох заїздах.

У командному заліку перемогли представники фабрики діаграмних паперів. Друге місце зайняла команда Кіровоградської автошколи, третє — спортсмени Компаніївського спортивного клубу.

Серед чоловіків у класі мотоциклів 125 кубічних сантиметрів переможцем став Олег Флоринський, друге місце виборов Анатолій Коломгород, третє місце присуджено Сергію Снісаренку — працівнику друкарні з Компаніївки.

У класі мотоциклів 250 кубічних сантиметрів «золото» мав Василь Бородай, друге місце виборов Віктор Кузюк із Олександрії, третє — Олександр Костиря з Компаніївки.

Є. ХАЛАБЕРДА.

керівник корпусу «Молодого
комунара».

м. Олександрія.

За дві години до початку уроків вони збираються на шкільному стадіоні. Після розминки — одразу запрограмовані вправи. Збірня готується до чемпіонату району.

На фото: внизу — легкоатлети Сазонівської середньої школи Кіровоградського району на тренуванні. Вгорі — чемпіони школи з багатоборства ГПО Геннадій Нечипуренко та Сергій Максимюк.

Фото В. ГРИБА.

VII СПАРТАКІАДА УРСР.

НАГОРОДИ КОМСОМОЛУ — ЧЕМПІОНАМ

Чемпіони світу і Європи — хокеїсти і тренери збірної СРСР 7 травня були прийняті в Центральному Комітеті комсомолу. Переможців привітав секретар ЦК ВЛКСМ Д. Охромін, прославлений льотчик, Герой Радянського Союзу М. Чечнов, льотчик-космонавт СРСР, Герой Радянського Союзу В. Жолобов. Від імені чемпіонів виступили старший тренер команди В. Тихонов, капітан збірної СРСР В. Михайлов, комсорг команди, член ЦК ВЛКСМ В. Третяк. Рішенням бюро ЦК ВЛКСМ В. Харламов і Г. Гіганов нагороджені почесним Знаком ЦК ВЛКСМ. Знака ЦК ВЛКСМ «Спортивна доблесть» та інших комсомольських нагород удостоєні решта хокеїстів збірної, тренери, лікарі масажисти.

Загин заслужених майстрів спорту з хокею повинні бути: ці почесні спортивні звання присвоєно чемпіонам світу і Європи С. Бабіноу, С. Манарову та В. Мишкіну.

(ТАРС).

«КИПИТЬ» ВОДА В БАСЕЙНІ

ЖДАНОВ, Донецької області, 5 травня. (Кор. РАТАУ Ю. ЮРІС). Тредло суддівського свистка і першими оплесками глядачів сповістив про свій початок фінальний турнір майстрів водного поло. В боротьбу вступили дванадцять збірних з області і дві команди Києва. Спочатку вони мають «з'ясувати стосунки» в чотирьох підгрупах, по яких колективний розв'язок жеребів. А потім переможці попередніх змагань в одне коло розіграють основні нагороди.

А поки що в протокол внесено результати перших матчів: Вінницька — Івано-Франківська область — 7:11, Одеська — Харківська — 6:9, Київ-1 — Миколаївська область — 16:3, Чернігівська — Закарпатська область — 0:26, Кримська — Львівська — 2:8, Донецька область — Київ-2 — 9:4.

ПОПЕРЕДУ — НАПРУЖЕНА БОРЬБА

ОДЕСА, 5 травня. (Кор. РАТАУ В. ДЕНІСКО). Тут почався турнір з волейболу серед жіночих команд. Він обіцяє бути напруженим, цікавим. Після попередніх зустрічей 16 найсильніших колективів вийдуть у півфінал, де визначатимуться учасниці боротьби за золоті медалі. Причому в півфіналі враховуються результати поєдинків у підгрупах.

Турнір відкрився зустріччю збірної Полтавської області з другою командою Києва. Впершею лідируючи, полтавчанки виграли матч з рахунком 3:0. Серед переможців першого дня змагань — посланці Кримської, Одеської, Херсонської областей.

БІБЛІОТЕЧКА «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

хлопці

Д. КЛЮШКО

з нашого

села

УРІВКИ

З ПОВІСТІ

(Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 1. 9 травня ц. р.).

3. Вчителько моя...

Марія Іванівна Мошнягун однією з перших попросила у райкомі комсомолу направити її на фронт... І зазнала невдачі. «У комсомольського секретаря шпори», — сказали їй, — думай багато справ і в далекому тилу».

Вона й сама з цим сніром переносилася. Завирувало неспокійне життя того зосередженого міста. Молода вчителька виступала на мітингах, була бійцем шийовального батальйону, допомагала створювати загони народного ополчення. Ходила з комсомольцями відшукувати збитих німецьких льотчиків, охороняла громадські будівлі від диверсантів, водила учнів збирати колоски, допомагала евангулювати на схід колосне добро.

Коли фронтова нагода наближалася до її рідних степів, Марія несподівано зникла до райкому партії. Лише так вона зрозуміла справжню причину відмови послати її на фронт і глибоко відчула, наскільки тяжкою і виснажливою буде ця проплата війни! Там же, в райкомі, Марії повідомили, що в майбутній боротьбі у сиромому тилу вона буде зв'язковою підпільного райкому партії.

І були перші, ризиковані кроки в її новому житті. Перші розкриті по підпільному листівці, перше доведення партизанами Нерубайського лісу розпорядження, нарешті — перша зустріч із секретарем підпільного обкому партії.

Потім — ота пам'ятна зустріч зі своїми колишніми учнями — Федею Шепелем, Іваном Козоваленком, Іваном Юрченком та Яшею Матвієнком. Далі був збір стратегічної інформації, донесення про видачу гестапівцям імен комуністів Домахою Унгур, справедливі вироки підлітків зрадників...

Спогад про хлопців особливо теплий і чутливий, сповнений любові до людей серце. Пробіраючись мислелем, Марія Іванівна обережно відшарпувала з зечірні сугини, в темну далечину загрозливо, вона з думкою знову поверталася до них, до своїх юних помічників, бачила перед собою їхні довірливі, такі їм обличчя, запитливі погляди, благальну зацікавленість.

За лісом відкрився широкий польовий шлях, глухо загуділи телефонні дроти, з виключеними фарами прийшла німецька автомашина. Вчителька-партизанка перенесла трохи, обдихалася навірюги й швидко шугнула в густі сирішники.

На вулиці тихо, журливо. У завішених вікнах хат блімали хитні воїнишки кіптявих каганців; десь далі зазнав одинокий собака. Марія Іванівна зважно зігнулася біля свого двору, хотіла непомітно його переїти, постукав в шибку прильового вікна. Це раз глянула докруг і біля кучерявого клена навпроти хати побачила статечну людську постать.

«Стенати! Знову стенати...» Застукотіла хрест у скронях, тривожно задзвеніло в голові.

Мовчки постояла з терпінням, а коли постать зникла — постукала у шибку. Не увійшла, а обігла поз задирку, у матір, хутко прилягла на ліжко. В голові — різні думки. Все згадувала, вивамувала. «Невже запідозрили? Може, в чомусь припустилася помилки, проявила небережність? А, може, хтось з підпільників побачив у селі і доніс поліції? Але ж ні! Крім хлопців, ніхто не бачив...»

Про все це розповіла секретареві підпільного райкому партії. Марії на деякий час заборонили виходити з Єлисаветградки. І вона сумлінно виконувала наказ. Разом з іншими ходила на роботу в «громадський двір», а пізньої осені допомагала матері по господарству. М'яла зимові коноплі, нудилася і прала пряжу, сиділа за ткацьким верстат. Шкодувала, що так безслідно зникла для хлопців, давно не зустрічалася з підпільниками.

У лютому 1942 року її все ж послали до партизанів — на зв'язок з Довженком. Треба було передати розпорядження райкому партії і згодом переписати командирів загону набої пістолетних патронів.

Пізннього вечора, провалюючись у глибокі снігові кучугури, добиралася до Покровського лісу. Стомлена дальнім і важким шляхом, Марія ледве переставляла ноги у залублених чоботях, міцно тримаючи в руках навісний вузлик. Раптом з-за темного куща вишлі два здоровані-поліцаї.

— Куди проти ночі самітньо? — східно запитав один.

Хотіла непомітно відкинути вузлик. Та поліцаї помітили, присвітив ліхтариком.

— Патрончики носиш?..

«У Єлисаветградки в'язники її дового допитували: «Хто тебе послав? Куди несли? Назови своїх спільників? А відповідь була одна: «Не знаю!»

Не допомогли ні запевнення наві про збереження життя, ні обіцянка про грошову винагороду за видачу імен партизанів. Тоді розлючені гестапці вдалися до нелюдських катувань. Марію Іванівну били гумовою палицею по голові, кололи голками під нігті, підв'язували за волосся до стелі. Вчителька-комсомолка з гідністю перенесла усі тортури, не видала своїх бойових побратимів-підпільників.

Коли настали хвилини перепочинку між катуваннями і дівчина поверталася до свідомості, вона згадувала друзів по підпільно свою рідну матір. «Будуть спокійні, товариші! Поки б'ється моє серце, я буду боротися з ворогом. Умру, але нічого не скажу натам пролягати... Прощай, мамо! Прощай, дорожня! Не встигла не лише привезти тобі кілька листів окупів, а навіть нікого по-справжньому похотати!»

Вчителька-патріотці повинувачували руки, порізали груди, викопали очі. Коли втрачала свідомість, давали уколи й знову грізно питали: «Скажеш?»

— Прокляття всім!..

Це були останні слова Марії Іванівни Мошнягун. Про мужню смерть своєї вчительки-патріотки довідалася через кілька тижнів. Поліцаї Петро Матвієнко якраз був у райцентрі й бачив усе своїми очима. Розповів про це бандитам-головорізам. Від хати до хати, доповіла ця страшна звістка й до Точошів.

(Далі буде)

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

УКООПТОРГРЕКЛАМА ПОВІДОМЛЯЄ:

Трудащі Кіровоградщини!
З 15 квітня по 15 травня 1979 року про-

МІСЯЧНИК ПОЛІТИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ходить місячник пропаганди і розповсюдження суспільно-політичної літератури та політичного плаката, присвячений Першотравню і Дню Перемоги.

Під час місячника в книгарнях споживчої кооперації, у книгонош і громадських розповсюджу в а ч і в

можна придбати необхідні книги.

Комсомольці і молоді, піонери і школярі!

Беріть активну участь у проведенні місячника книги, несіть у маси твори класиків марксизму-ленінізму, матеріали XXV з'їзду КПРС, ви-

дання, які розкривають історичні досягнення радянського народу в усіх галузях економіки, науки, техніки і літератури!

Шановні товариші!
Відвідайте книжкові магазини і кіоски споживчої кооперації, купуйте необхідні вам книги!

КАРАМЕЛЬ—

солодощі, котрі до душі і дітям, і дорослим. Назви карамелі — «Слива», «Абрикос», «Яблуко» — говорять про начинку — повидло з відповідних фруктів. «Десертна» начинка, абличним шматком з додаванням ро мової есенції.

РІЗНОМАНІТНУ КАРАМЕЛЬ ПРОПОНУЮТЬ МАГАЗИНИ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ.

ЯК УТРИМУВАТИ КРОЛІВ

Такі питання може виникнути у тих, хто бажає розводити в домашньому господарстві цих корисних, невибагливих тварин.

Відповідь, докладну й кваліфіковану, можна дістати в добровільних товариствах кролівників. Тут же вам запропонують породистий молодик, обладнаний для кролів.

Шановні товариші!
Розводьте кролів, продавайте лишки кролячого м'яса та шкурки заготовельним організаціям споживчої кооперації!

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛСПОЖИВСПІЛКА.
УКООПТОРГРЕКЛАМА.

Зам. 43.

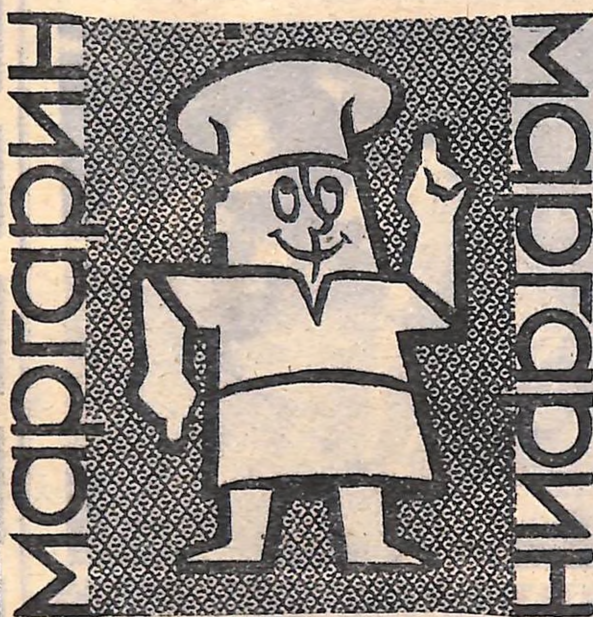

Побутовий кондиціонер БК-1500 — це прилад, що забезпечує приміщення чистим, прохолодним повітрям у будь-яку спеку.

Встановлюють БК-1500 у віконній рамі, отже, електрокондиціонер зовсім не займає місця в приміщенні. Працює прилад безшумно. Здатний знизити температуру в закритому приміщенні на 8—12 градусів. Видалить з повітря пил та зайву вологу.

Купивши кондиціонер, запросіть майстра ательє, він швидко і вправно встановить прилад.

ПРОДАЮТЬСЯ ЕЛЕКТРОКОНДИЦІОНЕРИ БК-1500 У МАГАЗИНАХ «ТЕХНІКА» СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ.

Чи відомо вам, що маргарин винайдено в пошуках ідеальної жиркової суміші для приготування здобного тіста?

Щоб печиво було крихким, торт — пишним, спеціалісти-кулінари і досвідчені господині використовують саме маргарин.

Який? «Вершковий», «Молочний».

Беріть маргарин цих марок і для заправки «круп'яних та макаронних страв, для приготування бутербродів.

До речі, якщо ви використовуєте маргарин саме для бутербродів, купіть «Бутербродний» з присмаченням «кисломолочним ароматом».

Магазини споживчої кооперації пропонують маргарин різних марок до вашого столу.

ДОБРОВОЛЬЦІ!

На вас чекає Всесоюзна ударна комсомольська будова по спорудженню залізничної лінії Тюмень — Сургут — Нижньовартовськ — Сургут — Уренгой.

Юнаки і дівчата! Батьківщині, народу потрібні залізничні шляхи, які сполучають головні нафтові й газові родовища з головними підприємствами країни.

У зв'язку з цим будівництву потрібні робітники таких будівельних спеціальностей: муляри, тесляри, штукатури, малярі, плитковики-облицювальники, арматурники, монтери шляхів, електрозварники, слюсарі-трубоукладальники, мішністи автокранів, бульдозеристи і машиністи трелевочних тракторів.

Особи, які не мають будівельних спеціальностей, направлятимуться у навчально-курсовий комбінат (м. Тюмень), де можна набути одну з будівельних спеціальностей протягом трьох місяців.

Тим, хто прибув за комсомольськими путівками, надаються впорядковані гуртожитки, оплачується вартість проїзду й надається безплатна допомога у розмірі 100 карбованців.

Оплата праці на будівництві — відрядна, відрядно-преміальна та погодинна. Крім того, на суму заробітку нараховується від 15 до 70 процентів поясного коефіцієнта і на тарифну ставку — від 30 до 40 процентів надбавки за пересувний характер роботи.

У середньому загальний заробіток на будівництві залізниці складає до 450 карбованців у залежності від спеціальності.

На будівництво направляються юнаки і дівчата віком не молодше 18 років, які за станом здоров'я можуть працювати в умовах, рівних з умовами Крайньої Півночі.

За всіма питаннями треба звертатися у міськкомі, райкомі та обком комсомолу.

Зам. 59.

ОБЛАСНИЙ ТЕАТР ЛЯЛЬОК ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ

артистів (чоловіків),

розповсюджу в а чів квитків,

монтаваль н и к і в сцени.

Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград-50, вул. Карла Лібкнехта, 3, театр ляльок. Теп. 2-57-32.

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. 48.

БЮРО ПО ПОРОЖЕЙ ТА ЕКСКУРСІЙ ОРГАНІЗОВУЄ ДЕСЯТИДЕННИЙ ВІДПОЧИНОК

грудящих у пансіонаті м. Феодосії. Путівки чинні з 13 травня ц. р.

Наша адреса: 316050, м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 8. Телефони: 7-15-23 і 7-02-61.

Бюро подорожей та екскурсій.

Зам. 47.

ОБЛАСНА АВТОШКОЛА ДОБРОВОЛЬНОГО ТОВАРИСТВА «АВТОМОТОЛЮБИТЕЛЬ УРСР» НАБИРАЄ СЛУХАЧІВ НА КУРСИ ВОДІВ:

категорії «А» — мотоциклів, категорії «В» — легкових автомобілів.

Особам, що закінчать курси, надається право роботи в автотранспортних підприємствах, у різних організаціях.

Строк навчання — 2 місяці.

Звертатися на адресу: м. Кіровоград, вул. Габдрахманова, 3. Телефон 3-03-98.

У районах області звертатися до голів райкомів товариства «Автомобілюлюбитель УРСР».

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Зам. 46.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. На управлінській мові.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.